

kornet med et Paalæg, som man ikke er i Stand til at beregne, men lade det staae Last og Brast med de andre Beskatningsgjenstande.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at den Frygt, som den sidste ærede Taler nærer for, at der vil foraaarsages Hartkornet nogen overdreven Byrde ved de Bestemmelser, hvorom der her er Tale, er i høi Grad overdreven. (S. A. Hansen: Maa jeg bede om Ordet.) Da der nemlig ikke i noget Udrædningsdistrikt kan udsættes flere Heste end det samme Antal, som Districtet har paataget sig at påse som Districtsheste, saa er det vistnok meget sandsynligt, at Districtet vil kunne erholde Foderhestene anbragte hos de samme Personer, hos hvem Districtshestene staae (Nei!), idetmindste for en stor Deel, og at man i det Væsentlige vil kunne faae disse Heste underholdt for den samme Priis som Districtshestene. Man har anseet det for nødvendigt at begrænse den Godtgjørelse, som Staten skal udrede til Districterne for Fodringen af Hestene, ved at tage Gjennemsnitsbeløbet af, hvad Districterne betale for Districtshestene, men ved at træffe denne Foranstaltning har man mindre havt til Hensigt at ville fradrage Districterne Noget i den Godtgjørelse, som virkelig kan tilkomme dem. Man har troet, at Districtet i Reglen vilde faae sine Udgifter godtgjorte; men man har tillige antaget, at det var hensigtsmæssigt at have en saadan Regel, for at Krigsministeriet med Sikkerhed kunde beregne, hvor meget det at udsætte Foderhestene i de enkelte Districter vilde komme til at koste, forat Krigsministeriet, forsaavidt Omstændighederne ellers tillode det, kunde vælge de Districter, hvor det viste sig, at Hestenes Underhold var billigst. Derfra hidrører den Begrænsning, som er optagen i Loven. Bigtigheden for Armeen af at kunne udsætte Heste paa Forer er fra flere Sider anerkjendt, og behøver ikke nogen yderligere Motivering fra min Side. — Forsaavidt der i Endringsforslaget under Nr. 8 er andraget paa, at Ordene: „Indtil Omorganisationen af Hæren er“ udgaae, kan der fra Statsstyrelsens Side ikke være noget Væsentligt at erindre derimod. I Udkastet, saaledes som det blev forelagt fra Regjeringen, hed det: „Denne Bemyndigelse forbeholdes Krigs-

bestyrelsen indtil videre“, men dette blev i det andet Thing forandret til: „Indtil Omorganisationen af Hæren er“; men der kan, som sagt, ikke være noget Væsentligt at erindre imod, at de udgaae. Det forholder sig vistnok saaledes, som den ærede Ordfører anførte, at den Forholdsregel med Foderhestene efter sin Væskaffenhed er af en mere transitorisk Natur end Bestemmelsen om Districtshestene, der gaaer ud paa at bibeholde det samme Antal Heste, som Armeen under alle Forhold har havt som fast (Nei!). Jo! Armeen har altid havt et Antal af 1728 Heste, og det, at man har ønsket, at Armeen skulde beholde et ligesaa stort Antal Heste som hidtil, har været Anledningen til, at man har optaget Tallet 1728, der, som bekendt, ikke fra først af var foreslaaet af Regjeringen. Naar man gjennemlæser Udkastet fra Isjor, saa vil man finde, at det forholder sig saaledes, som af mig anført; det er iøvrigt et Punkt, som jeg ikke videre skal indlade mig paa, da det ikke foreligger til Forhandling.

Forsaavidt en æret Taler har fundet de Straffebestemmelser, som indeholdes i §§ 26 og 29, og som ere fastsatte for, at vedkommende Districter skulde opfylde de Forpligtelser, der paahvile dem, besynderlige, skal jeg kun udtale, at det er meget mærkeligt, at ikke en lignende Indsigelse er fremkommen imod § 13, hvor der findes aldeles den samme Bestemmelse, nemlig at vedkommende District, som behandler Hestene slet, betaler en Bøde til Amtets Fattiggasse fra 5 til 30 Rbd. Saaledes som Udkastet blev forelagt fra Regjeringen, vare Foderhestene allerede i § 3 stillede ved Siden af Districtshestene, saa at de følgende Bestemmelser saavel refererede sig til Districtshestene som til Foderhestene, og altsaa ogsaa den Bestemmelse, at Vedkommende, ved slet Behandling af Hestene, bleve belagte med Straf; men ved Sagens Behandling i Landstinget ønskede man at udsondre Bestemmelserne for Districtshestene fra Bestemmelserne om Foderhestene; man vilde ikke tilsiøe noget Nyt, men man vilde optage det Samme for begge Arter af Heste. Da man nu har vedtaget, at Foderhestene skulde danne en særegen Afdeling, saa er det, at man med Hensyn til dem har til-